



TURCZI ISTVÁN

Ha kérdezné

MARSALL LÁSZLÓ EMLÉKÉRE

Turczy ha kérdezné Marsallt
mi lesz ha egyszer elröppenünk innen
el az oxigénhiányos rímtelen búsba
hol nem ufóztatják többé duma-univerzumunk
és elmarad fülbeduruzs szó-cszájg drúzsba

Turczy ha kérdezné Marsallt
mesélné el mások szeméből mit tanult
jött látott megbékélt-e a lenti léttel
hisz a történelem nem az ami történt
a semminél mégis több ez a kézrátétel

Turczy ha kérdezné Marsallt
valami hosszanfriss rögtönzött öröklétben
mint két bolygóközi fallikus úrna
ott is szakmányba' döngetnénk a nőket
és kedvünkre tágulna minden apertúra?

Turczy ha kérdezné Marsallt
érdemes volt-e mint egy gázpedálba
beletaposni az időbe affettuoso grave
kromatikus fantazmagóriák teraszán várni
hogy mikor köszönt ránk egy földöntúli ave!

Turczy ha kérdezné Marsallt
két rejtvény egymást miként fejt meg
és mi ez a példázat a múlás ormain
ő Kozmikus Búgócsiga-pózban csak
annyit mondana: „*Sokasodjatok, halottaim!*”

Üzenet a Gyarmat utcából

L Á S Z L Ó F F Y A L A D Á R N A K

*A lelkekben a gyarmatok mind
megmaradtak: kisalapi bérlemény.
Eltart egy darabig, darabolós gyilkosok
közt csak így. A többi borzongó remény.*

Mit nekem, ha neked se. Atomvillanáskor
együtt vágjuk magunkat a földre,
vagy fussunk, ha időnkből futja.
Azért madaraink csőre töltve.

Mennyit árt a versnek ez a sehonnai
béke! Lelke rajta, úgy feszül..
Mennyit ér a versnek könnyek alkonyíze,
míg hold *hibernál rendületlenül.*

Nyolcad messiások transzparensen.
Bizniszland – *egyszerre fiktív és való.*
Nagy Sándor csak reklámhadjárat.
Vándorkiállításon Titanic, trójai faló.

De visszatérve a gyarmatokra jobb lesz
megint. Már készül új áldozati oltár.
A Nagy Portréfestők és Cégbejegyzők
tudják: ott is az leszel, aki ideát voltál.